

Plava priča

Plavi oblak
plavo plovi,
plave ptice
po plavom nebu lovi.

Plavi dječak
nebo gleda,
plava zvijezda
sije s neba.

Juraj Vrhar Lipej, 1.b

Veter

Veter je odjemput odnekud k nam doletel
i kak nori se v hižna vrata zaletel.
Na krovu je se črepe prebrojil,
mislim da se pri delu ne zaznojil.

V dvorišču je listje na kup pometal,
kokoši, guske i race v kotec je stiral.
Škrlnaka je dedeku hitil z glave,
a obral je vu vrtu i slive plave.

Iva Mihinjač, 5.a

Nagrada za najbolji županijski rad, *Naklada Ljevak*, Zagreb
Voditeljica: Cilika Tarandek, učiteljica hrvatskoga jezika

Protuletje

Vjutro sam se zdigla, pogledala kroz oblok pa vidla protuletje. Dišla sam vun. Osetila kak lepo diši cvetje. Prav sam se zravnala po pajdašicu Mariću, a pred menom se stvoril pajdaš Jurek. Zapital me je ak se očem skrivočkati. Skupaj smo se zmaršili k Marici. Vozvalo smo jo i njena nam je mati otprla vrata. Čuda smo se naigrali vez den. Kmalo je postalo kmično, pak smo se razbežali saki k svojoj hiži. Zaspala sam kaj tokač i ničesa se več ne zmislim.

Dina Glad, 2.b

Klara Kovač, 4.a

Svaka je knjižnica grad

Svaka je knjižnica grad. Pravi pravcati grad, splet ulica i uličica s imenima i kućnim brojevima. Svaka knjiga predstavlja nešto. Gle, tamo se nalazi knjiga *Bijeli jelen*, *Dnevnik Pauline P.*, *Čarobnica Lili*, *Koko u Parizu...* U, pa tu je stvarno mnogo knjiga!

Ušla sam u drugu ulicu. I tu sam imala što vidjeti. Duplo više knjiga nego u prvoj ulici! Morala sam otvoriti barem jednu. Odabrala sam knjigu *Školjka Ljupka ili glas oceana*. A joj, sva je pošarana i potrgana! Kako netko može tako lijepu knjigu uništiti! Vratila sam je na mjesto.

Ušla sam u treću ulicu gdje je gospođa knjižničarka stavljala knjige na svoja mjesta. Prišla sam joj i pristojno pozdravila. Promatrala sam knjige i divila im se. Svaka je drugačija u bojama, ilustracijama i naslovima.

Napokon sam i u četvrtoj ulici. Ovdje su drugačije knjige, ozbiljnije i veće s više stranica. To su knjige za mame, tate, bake, učiteljice, uglavnom za odrasle. Kada sam ušla u petu ulicu, red dugačak jedan kilometar stajao je ispred mene. Pitala sam se što je to. Jedva sam se progurala da vidim što se tu radi. Aha, ljudi se učlanjuju u knjižnicu. Mogla bih i ja! Stala sam u red. Čekala sam i čekala, a zatim došla na red. Odgovarala sam na pitanja koja mi je postavila gospođa knjižničarka.

Juhu, učlanjena sam! Već sutradan došla sam i posudila dvije knjige. Umjesto televizije ljepše je čitanje knjiga.

Rea Štelcer, 4.a

Leptir

Sjaji rosa i pretvara se u svjetlo. Sunce je stvorilo novi život. Na nebu sjaji, kao mali tračak duge, jedna iskra proljeća. Širi krila, hrani se suncem i daje poseban čar jednoj vlati trave koju je krišom taknuo u letu. U njegovim krilima sjaji more, cvijeće, pršti radost i iskri se ruža koja vijori na blagom povjetarcu nošena oblacima mekim.

Razgovarao je s jaglacom i poljubio ljubicu mladu. Uživao je na kiši i zaklonio poneki cvijet. Skakuće veselo po čitavoj šumi i sve što takne, otvori se i postaje čarobno, proljeće nosi u srcu.

Raskošne boje raširile se iz njegove duše na čitavo tijelo. Lice je sada blago zaklonio u svoje krhko tijelo i legao na jednu tratinčicu milu. Krila tanana spustio, smirio se.

Predivne boje njegovih krila rasvijetlile su noć i počele pjesmu koju je zapečatio poljubac jedne mlade ljubavi. Jedna zvijezda zasjala je u čarima njegova srca.

Mateja Mikulčić, 7.a

Visibaba

Zasjalo je sunce. Snijeg se polako počeo topiti. Otišla sam van. U bjelini snijega, jedva sam opazila, izvirila je mala bijela glavica. Bijela kao snijeg. Ubrzo sam shvatila. To je bila visibaba. Bila je tako nježna na dodir. Imala je duguljaste zelene listove. Stabljika joj je također bila zelena i visoka.

Kad sam nastavila šetati, vidjela sam još mnogo vjesnika proljeća.

Antonija Mrla, 1.a

Pozdravljalno nas je zalazeče sonce

Leto je.

Vuni je vroče.

Sonce nas pozdravilo.

Jejne zrake zbudile leto.

Poškliznule se po zelenomu bregu kak mala deca.

Prešlo je pole na šteromu seljoki oraju i sadiju.

Osmehnulo se nam deci štera smo ga željna posle takšne zime.

Naluknulo se v šumu i pogledalo črez jenu brezu.

Veseli suncokreti brnuli svoje glove k soncu.

Celi nas den lepo grejalo.

Spostila bo se kmica.

Prije kmice nebo se poforbalo na ruznu, plovu, žoto...

Polehko ide, ide, ide i na kraju dide.

Žana Brzuhalski, 6.c

Zakaj?

Zakaj sam tak nemirna stolno,
zakaj mi je se tak tožno,
zakaj me v prsih nekaj stišće?
Zgledi da moje srce nekaj išče.

Zakaj nebrem da god spati,
zakaj nebrem ništ misliti?
Denes sem zeznala:
Ljubaf se v meni nastanila.

Ana Zvonarek, 5.a

Pohvaljen rad na natječaju Ivica Kičmanović
Voditeljica: Cilika Tarandek, učiteljica hrvatskoga
jezika

Veronika Mesarić, 3.b

